

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

Eudoxio res nouas moliente, literæ ad episcopos vt eum reprimerent à
Georgio Leodicensi episcopo scriptæ sunt, & de missis Ancyra ad
Constantium legatis. Cap XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

SVBSTANTIA SIMILE abrogauerat) causam simulauit suæ doctrinæ, quod uidelicet episcopi occidentis eidem suffragati essent. Osius enim cum quibusdam alijs ibi episcopis, quod Valentis, Ursacij & Germanij pertinax contentio tolleretur, vi quidem compulsus, Sirmij, uti ante diximus, concessit, ut voces CONSVBSTANTIALIS, & SVBSTANTIA SIMILIS, minimè à quoquam proferrètur: tum quod in sanctis literis neuiquam reperirentur, tū quod substantiam dei curiose indagare, hominum captum longè superaret. Postquam autem literas Osij hac de re scriptas, uti volebant, consecuti sunt, epistolam Valenti, Ursacio, & Germanio miserunt, illisque egerunt gratias, atque causam, cur episcopi occidentis ad rectè de fide sentiendum deducti essent, ipsis attribuerunt.

Eudoxio res nouas moliente, literæ ad episcopos ut eum reprimerent à Georgio Leodicensi episcopo scriptæ sunt, & de missis Ancyra ad Constantium legatis. CAP. XII.

VBi verò Eudoxius res nouas ad hunc modum moliri cepit, cōplures ecclesiæ Antiochenæ, qui ei aduersarentur, inde eiectioni sunt: qui cum literis Georgij episcopi Laodiceæ, Anciram, quod est oppidum Galatiæ, rectè concesserunt. Nam Basilus fortè fortuna eodè tempore ad ecclesiam, quam ædificauerat, consecrandam, cōplures episcopos suæ ecclesiæ finitimos cōuocauerat, quibus literas Georgij tradidit: quæ ita se habent.

Dominus honoratissimis, Macedonio, Basilio, & Cecropio, Georgius in dño. S.

NAufragium fidei, quod ab Aëtio factum est, vniuersam penè Antiochiā occupauit. Nam Eudoxius discipulos execrabilis Aëtij, qui sunt à vobis honoris ecclesiastici gradibus dimoti, ad se ascitos, in clerū ascribit, & ipsum Aëtiū hæreticū habet in eorū numero, quos summo honore prosequitur. Quare subuenite huic tā illi stri ciuitati, ne eius naufragio, totus orbis terrarū etiā eueratur. Atque vos qui iam sitis in vnū coacti, vnā cū ceteris, qui ad vos fortè sint cōuenturi, subscriptiones ab alijs quoque episcopis exigite, ad eū finē, uti Eudoxius tū ipsum Aëtiū

L ij eijcia r

SOZOMENI HISTOR.

eijciat ecclesia Antiochena discipulos eius in clerū delectos inde amādet. Quòd si pergat cū Aëtio filiū patri dilectum vocare, & hos, qui istud dicere audeāt, illis, qui cōtra dicāt, antepone; actū est penitus, vt ante dixi, de ecclesia Antiochēna. Ista quidē literæ Georgij cōplexæ sunt. Episcopi autem Ancyræ congregati, simul vt Eudoxij fidei innouādæ studium exploratē perspectum erat, ex decretis de doctrina fidei literis proditis, quæ vnā cum episcopis, in quorum congressū & colloquiū Antiochiæ venerat, fanciuisset, rem imperatori significant: postulantq; aliquā fieri prouidentiam, vt quæ essent in Sardicensi, Sirmiano, aliisque concilijs decisa, rata stabiliaque manerent: in quibus quidem concilijs cōsensum est filiū substantia patri similem esse. Deliguntur autem ad legationem apud imperatorem obeundam, Basilius ipse episcopus Ancyræ, Eustathius episcopus Sebastia, Leontius Cizyci episcopus, & Leōtius presbyter ex Thalamepoli Regia. Vt primum veniunt ad aulā imperatoris, offendunt ibi Asphaliū presbyterū Antiochiæ, hæresis Aëtij fautorē maximū, qui res, pro quibus venerat, cōfecisset, essetq; modò cū literis, quas ab imperatore accepisset, inde decessurus. Cæterū hæresi per legatos, qui Ancyra venerāt, indicata, Cōstantius Eudoxium condēnat: recipit denuo ab Asphalio suā, quæ ei dederat, epistolam, hæcque scribit.

Constantij Imperatoris epistola, vt Eudoxius & qui illum sequebantur expellerentur.

CAPVT XIII.

Victor Constantius Max. August. Sanctæ ecclesie Antiochene. S.

EVdoxius non à nobis missus, ad vos venit: neq; quifquā sic putet. Ab eo enim longè absumus, vt eiusmodi hominibus fauere velimus. Quòd si præter cætera, istud præterea cōminiscuntur, certè perspicuū est eos in deum Opt. Max. falso emētitos esse. At ecquæ res sunt, à quibus se sua sponte abstineant illi, qui dominandi libidine accensi, ciuitates inuadere, & velut transfugæ, ex vna & alia deuolare, omnes deniq; recessus ac latebras potentie